

ISRAEL - HVOR GÅR DU?

4

“DET SKAL IKKE LENGER VÆRE
SOM DET VAR...”

På Jesu tid var det romerne som regjerte over Israel. Nasjonen hadde mistet sin suverenitet. Da Jesus stod fram som Messias, var det mange som trodde at han skulle befri Israel fra romernes åk:

Luk 24:21

“Og vi som hadde håpet at det var han [Jesus] som skulle *utfri Israel!* Men nå har det allerede gått tre dager siden dette [Jesu korsfestelse og død] hendte.”

1. Da Jesus etter sin oppstandelse ga sine disipler instruks om at de skulle vente i Jerusalem inntil de fikk Den Hellige Ånds kraft, dukket følgende spørsmål opp:

Apg 1:6-7

“Mens de var samlet, spurte de ham: “Herre, vil du *på den tid gjenreise riket for Israel?*” Han svarte: “*Det er ikke deres sak å kjenne de tider og stunder Faderen har fastsatt av sin egen makt.*”

Det var altså ikke disiplenes sak å kjenne til de tider og stunder som Faderen har fastsatt – i alle fall ikke når det gjaldt *tiden* da Israels rike skulle gjenreises! I vår tid er det de som mener at *den tiden* kom i 1948 da FN tok initiativet til opprettelsen av staten Israel. Var denne begivenhet en oppfyllelse av bibelske profetier? Det skal vi komme tilbake til i Studie nr. 7 med tittelen: “En Hemmelighet om Israel-folkets Identitet.”

2. Først skal vi gå tilbake til begynnelsen da løftet ble gitt til Abram (senere kalt Abraham) om at hans ætt skulle bli til et stort folk samt et løfte om en velsignelse for alle folk:

1 Mos 12:1-3

“Herren sa til Abram: “Dra bort fra ditt land og din slekt og din fars hus til det landet som jeg vil vise deg! *Jeg vil gjøre deg til et stort folk; jeg vil velsigne deg og gjøre ditt navn stort. Du skal bli til velsignelse! Jeg vil velsigne dem som velsigner deg, og forbanne den som forbanner deg. I deg skal alle slekter på jorden velsignes.*”

Løftet om en velsignelse for alle jordens folk ble gjentatt til Abrahams sønn Isak og deretter til Abrahams sønnesønn Jakob:

1 Mos 26:4-6

“Jeg vil gjøre *din ætt så tallrik som stjernene på himmelen og gi den alle landene her. Og i din ætt skal alle jordens folk bli velsignet*, fordi Abraham adlød meg og rettet seg etter det jeg har fastsatt, mine bud og forskrifter og lover.” Så ble Isak boende i Gerar.”

1 Mos 28:12-14

“Da hadde Jakob en drøm. Han så en stige som var reist på jorden og nådde til himmelen. Og se, Guds engler steg opp og ned på den. Da stod Herren foran ham og sa: “Jeg er Herren, din far Abrahams Gud og Isaks Gud. *Det landet du ligger i, vil jeg gi*

deg og din ætt. Din ætt skal bli som støvet på jorden. Du skal bre deg ut mot vest og øst, mot nord og sør, og i deg og din ætt skal alle slekter på jorden velsignes.”

VELSIGNELSENS KILDE

3. Velsignelsen som skulle komme fra Abrahams ætt var og er Jesus Kristus. Men om en får del i hans velsignelse, avhenger av at en vender om – ikke kollektivt, men “hver og en.” Dette gjelder jøder så vel som for ikke-jøder.

Apg 3:24-26

“Alle profetene som har talt, helt fra Samuel av, har forkynt det som skjer i disse dager. Dere [jødene] er profetenes barn og har del i den pakt som Gud gav deres fedre da han sa til Abraham: I din ætt skal alle jordens slekter velsignes. Gud sendte sin tjener [Jesus] først til dere, for å velsigne dere når hver og en vender om fra sine onde gjerninger.”

Opp i gjennom hele Israels historie hadde appellen om å vende om fra ondskap, samt anmodninger om å holde Guds bud blitt gitt av alle profetene, men uten hell:

2 Kong 17:13-15

“Herren advarte Israel og Juda gjennom alle sine profeter og seere. Han sa: “Vend om fra deres onde ferd! Hold mine bud og forskrifter, i samsvar med hele den loven jeg gav deres fedre og sendte dere gjennom mine tjenere profetene.” Men de ville ikke høre. De var stridlynte likesom deres fedre, som ikke trodde på Herren sin Gud. De forkastet hans forskrifter, de ringeaktet den pakten han hadde sluttet med deres fedre, og de advarslene han hadde gitt dem. De fulgte guder som ikke duger, og ble udugelige selv. De gjorde som folkeslagene omkring dem, enda Herren hadde sagt: “Dere skal ikke gjøre som de!”

Israels frafall nådde til slutt et høydepunkt:

2 Krøn 36:16-17

“Men de spottet Guds sendebud, foraktet hans ord og holdt hans profeter for narr, inntil Herrens harme mot hans folk ble så stor at det ikke fantes boteråd mer. Da lot Herren kaldeer-kongen dra i hærferd mot folket i Juda. Han lot deres unge menn bli drept med sverd midt i deres helligdom og sparte verken gutter eller piker, gamle eller skrøpelige. Alle gav han i fiendens vold.”

EN VARIG FORANDRING

4. En varig forandring kom i og med bortføringen av Judas kong Konja til Babylon:

Jer 22:28-30

“Er da denne mannen Konja [Jojakin] et foraktet kar som skal knuses, et redskap som ingen bryr seg om? Hvorfor er han og hans ætt kastet langt av sted, slengt bort til et land de ikke kjenner? Land, land, land, hør Herrens ord! Så sier Herren: Skriv denne mannen opp som barnløs, en mann som ikke har hatt hell i livet. Ingen av hans ætt skal få den lykke å sitte på Davids trone og atter herske over Juda.”

Konja, eller Jojakin som han også ble kalt, var 18 år gammel da han ble konge over Juda riket, men hans regjeringstid ble kortvarig. Kun tre måneder.

5. Fra kong Davids dager og inntil da, hadde Davids trone gått i arv fra far til sønn – helt fram til Jojakin. Men der stoppet det opp.

Matt 1:12

“Etter bortføringen til Babylon fikk **Jojakin** sønnen **Sjealtiel**, Sjealtiel fikk **Serubabel**.”

Jojakins sønn Sjealtiel ble født i babylonsk fangenskap, så han fikk ikke den lykke å sitte på Davids trone. Det fikk heller ikke hans sønn Serubabel.

6. Serubabel var blant de første som vendte tilbake til Jerusalem etter det babylonske fangenskap, men han kom tilbake som *stattholder*, ikke som konge:

Hag 1:1

“I det andre regjeringsåret til kong Dareios, [Perserkongen] den første dagen i den sjette måneden, kom Herrens ord ved profeten Haggai til **Serubabel**, **Sjealtiels sønn**, **stattholderen** i Juda...”

Siden Kong Jojakins dager har ikke Israel hatt noen av Davids ætten på kongetronen. Det holder stikk den dag i dag! Landet har nå en president.

7. At det skulle gå slik virker som et paradoks, for kong David fikk et løfte som sa at hans hus, kongedømme og trone skulle stå støtt til *evig tid*:

2 Sam 7:16

“Ditt hus og ditt kongedømme skal **alltid stå fast** for mitt åsyn, og **din trone** skal **stå støtt til evig tid**. –”

Kong Davids reaksjon på dette løfte var svært positivt:

2 Sam 7:28-29

“Ja, Herre Gud, du er Gud, og dine ord skal gå i oppfyllelse. Når du nå har gitt din tjener dette store løftet, måtte du da også velsigne **din tjeners ætt**, så den **alltid står urokket** for ditt åsyn. For du, Herre Gud, har talt, og med din velsignelse vil **din tjeners ætt** bli velsignet **til evig tid**.”

8. Løftet som ble gitt til kong David, siktet til Jesus som kom fra Davids ætt. I følge Bibelen, er dette faktum en del av evangeliet. Det er *han* som skal sikre at løftet gitt til Kong David blir oppfylt:

2 Tim 2:8

“Husk på **Jesus Kristus**, som er stått opp fra de døde og er av **Davids ætt**. Dette er mitt evangelium.”

Luk 1:30-33

“Men engelen sa til henne: “Frykt ikke, Maria! For du har funnet nåde hos Gud. Du skal bli med barn og få en sønn, og du skal gi ham navnet **Jesus**. Han skal være stor og kalles **Den Høyestes Sønn**. Herren Gud skal gi ham hans far **Davids trone**, og han skal være **konge over Jakobs ætt til evig tid**; det skal ikke være ende på hans **kongedømme**.”

Uttrykkene: “*Jakobs ætt*” og “*Israels ætt*” er synonymmer i Bibelen. Det er to navn som blir brukt om samme mann.

1 Mos 32:28

“Da sa mannen: “Du skal ikke lenger hete **Jakob**, men **Israel** skal være ditt navn. For du har kjempet med Gud og mennesker og vunnet.”

9. Vi skal nå tilbake til tiden da Jojakin levde. Ved hans bortføring til Babylon, ble hans farbror Sidkia innsatt som konge i Jerusalem av babylonerkongen. Sidkia regjerte i Jerusalem i elleve år helt til Nebukadnesar kom og la byen og helligdommen i grus. Landets videre skjebne avsløres av Esekiel:

Esek 21:22-27

“I sin høyre hånd får han loddet ”Jerusalem”. Der skal han [Nebukadnesar] stille opp stormbukker, åpne munnen og sette i et kraftig krigsrop. Han skal stille opp stormbukker mot portene, kaste opp en voll og bygge skanser. Og du, gudløse ugjerningsmann, *Israels fyrste*, tiden er kommet da du skal få din endelige straff. Så sier Herren Gud: Bort med turbanen, *av med kronen! Det skal ikke lenger være som det var*. Gjør det lave høyt og det høye lavt. Jeg legger alt i ruiner, bare ruiner. *Det er ute med landet inntil han kommer, han som har retten til det*. Ham vil jeg overgi det til.”

ISRAEL – GUDS LAND

10. Til tider blir det hevdet at Israel er jødenes land. Det er en sannhet med modifikasjoner! I første rekke tilhører landet en som kan overgi det til *hvem han vil* – når *han vil*:

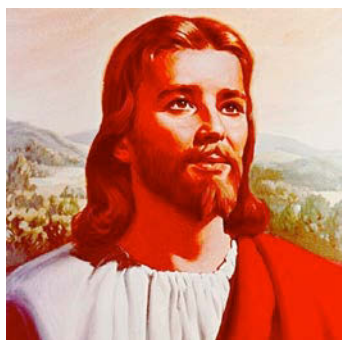
Jer 16:18

“Først vil jeg [Gud] gi dem [jødene] dobbelt igjen for deres synd og skyld, fordi de har vanhelliget *mitt land* med sine livløse og avskyelige guder og fylt *mitt eget land* med sin styggedom.”

Med dette i tanke går vi nå tilbake til profeten Esekiels utsagn:

Esek 21:27

“Jeg legger alt i ruiner, bare ruiner. Det er *ute med landet inntil han kommer, han som har retten til det*. Ham vil jeg [Gud] overgi det til.”

Ved det babylonske fangenskap, skulle det ikke lenger “være som det var.” Ingen fra Davids ætt skulle fra da av “få den lykke å sitte på Davids trone og atter herske over Juda.” Det skulle være “ute med landet” inntil han kom, han “som har retten til det.” Når han kom skulle Gud “overgi” landet til *ham*. Men hvem skulle *denne “han”* være? Svaret er enkelt. Det må være *Jesus*. Vi har allerede sett hvordan Jesus ble introdusert av engelen Gabriel som den av Davids ætt som skulle “være konge over Jakobs ætt til evig tid,” samt at det ikke skulle være “ende på hans kongedømme.”

11. Vi skal nå gå tilbake i tid – til en anledning da Jakob uttalte seg profetisk om hva som ville skje innen hver av hans tolv sønners ætt. Om sin sønn Judas stamme og ætt sa han:

1 Mos 49:10

“*Kongespør* skal ikke vike fra *Juda* eller *herskerstav* fra hans føtter til *den rette kongen kommer*, han som folkene skal lyde.”

Bileam hadde dette å si om en kommende “kongsstav” i Israel:

4 Mos 24:17

“Jeg ser *ham*, men ikke nå, jeg skuer ham, men ikke nær. *En stjerne* stiger opp fra Jakob, en *kongsstav* løfter seg fra Israel. ...”

Dette stemmer *også* godt med det som ble sagt om *Jesus* i forbindelse med hans fødsel:

Matt 2:1-2

“Da **Jesus** var født i Betlehem i **Judea**, på den tid Herodes var konge, kom noen vismenn fra Østen til Jerusalem og spurte: “Hvor er **jødernes konge** som nå er født? Vi så hans **stjerne** da den gikk opp ved **morgengry**, og er kommet for å hylle ham.”

I Bibelens siste bok sier Jesus:

Åp 22:16

“Jeg, **Jesus**, har sendt min engel for å vitne for dere om dette i menighetene. Jeg er Davids rotskudd og ætt, den klare **morgenstjerne**.”

12. Hittil tyder altså alt på at Jesus er “den rette kongen” som Gud ville “overgi” landet Israel til. Det er han som har “retten til landet.” Men la oss gjenta følgende vers – bare for ordens skyld:

Joh 18:37

“Så er du da **konge**?” sa Pilatus. “Du sier det,” sa **Jesus**. “Jeg er konge. For å **vitne om sannheten** er jeg født, og derfor er jeg kommet til verden. **Hver den som er av sannheten, hører min røst.**”

Mange vil nok stille seg spørsmål om hvorfor Jesus ikke var mer opptatt av Israels territoriale grenser enn det han åpenbart var — ikke minst når Israel var underlagt romersk herredømme. Han sa selv at han var konge, men det er Sannhet som står sentralt i hans rike. Vi går nå til en annen detalj i det Jakob sa om den rette kongen som skulle komme gjennom sin sønn Judas stamme og ætt:

1 Mos 49:10

“**Kongespir** skal ikke vike fra Juda eller herskerstav fra hans føtter til den **rette kongen** kommer, **han som folkene skal lyde.**”

13. Er det slik å forstå at alle folkeslag skal være lydige mot denne kongen? La oss først se hva døperen Johannes hadde å si om dette, før vi slipper Paulus til!

Joh 3:35-36

Johannes: “Faderen elsker **Sønnen**, og alt har han gitt i hans hånd. Den som tror på Sønnen, har evig liv. Den som er **ulydig** mot **Sønnen**, skal **ikke se livet**, men **Guds vrede** blir over ham.”

Rom 15:18

Paulus: “Men jeg våger ikke å tale om annet enn det som **Kristus** har gjort gjennom meg for å føre **folkeslagene fram til lydighet**. Dette har jeg fått gjøre i ord og handling.”

Det spiller altså ingen rolle enten vi er jøder eller ikke-jøder. Det forventes av oss alle at vi skal være lydige mot han som kalles: Sønnen, Messias, Kristus, “Den rette Kongen” osv. – hvis vi skal ha håp om å få evig liv.

ISRAEL-LANDETS SKJEBNE KONTRA SKJEBNEN TIL ISRAEL-MENIGHETEN

14. Vi minner om at Gud ofte kalte Israel for sin menighet. Spørsmålet er hvordan det skulle gå med Israel-menigheten, sammenlignet med Israel-landet:

Esek 21:27

“Jeg legger alt i ruiner, bare ruiner. **Det er ute med landet** inntil **han kommer**, han som har retten til det. **Ham vil jeg overgi det til.**”

Jer 30:20-21

“Jakobs sønner skal være slik som de var i gammel tid, **deres menighet skal bestå** for mitt ansikt. Jeg vil straffe alle som plaget dem. **Deres høvding** skal være en av deres egne, **deres hersker** skal utgå fra dem selv. Jeg lar ham komme og tre fram for meg. For hvem vil ellers våge livet ved å nærme seg meg? sier Herren.”

15. Det skulle være “ute” med landet, men Israel-menigheten skulle “bestå.” Dessuten skulle Israel-menigheten få en **hersker**. Profeten Mika forutså hvor i Israel han skulle fødes:

Mika 5:1

“Men du, **Betlehem**, Efrata, den ringeste blant **ættene** i **Juda**! Fra **deg** lar jeg komme **en mann** som skal være **hersker over Israel**. Han har sitt opphav i gammel tid, han **er fra eldgamle dager.**”

Det er en kjensgjerning at Jesus ble født i Betlehem i Juda stamme:

Matt 2:1-2

“Da Jesus var født i **Betlehem** i **Judea**, på den tid Herodes var konge, kom noen vismenn fra Østen til Jerusalem og spurte: “Hvor er **jødernes konge** som nå er født? ...”

Spørsmålet er om Jesus sa noe om at han hadde eksistert **før** han ble født inn i denne verden. Profeten Mika sa jo at “han **er** fra eldgamle dager.”

Joh 8:58

“Jesus svarte: “Sannelig, sannelig, jeg sier dere: **Før Abraham var, er jeg.**”

Jesus er i sannhet “den rette kongen” som Gud ville overgi landet Israel til! Alt vi har sett til nå tyder på det!

16. Legg nå merke til hva Jesus sier til lederne i Israel i kjølvanet av følgende lignelse!

Matt 21:33-39

“Hør en annen lignelse: En husbond [Gud] plantet en vingård [Israel] og satte opp et gjerde rundt den, gravde ut en vinpresse i den og bygde et vakttårn. Så forpaktet han vingården bort til noen vindyrkere [Israels åndelige ledere] og reiste ut av landet. Da det led mot frukttiden, sendte han sine tjenere [profetene] til forpakterne for å få avlingen sin [hellige liv]. Men de grep tjenerne og slo en av dem, drepte en annen og steinet en tredje. Han sendte da ut andre tjenere, flere enn første gangen, men de gjorde det samme med dem. **Til slutt** sendte han **sin sønn** til dem, for han tenkte: Min sønn [Jesus] vil de ha respekt for. Men da vindyrkerne [Israels åndelige ledere] fikk se sønnen, [Jesus] sa de til hverandre: Der har vi arvingen. Kom, **la oss slå ham i hjel**, så blir arven [Israel] **vår**. Dermed grep de ham, kastet ham ut av vingården og slo ham i hjel.

17. Israels åndelige ledere fulgte godt med i historien som Jesu fortalte – uten å oppfatte at lignelsen faktisk dreide seg om **dem** og **deres fiendtlige holdning** til ham. Jesus stilte dem da et spørsmål:

Matt 21:40-43

“Når så vingårdens herre kommer, hva skal han da gjøre med disse vindyrkerne?” De svarte: “Disse onde menn skal han gi en ond død og forpakte vingården bort til andre, som gir ham frukten til rett tid.” Da sa Jesus til dem: “Har dere aldri lest i skriftene: Den steinen bygningsmennene vraket, er blitt hjørnestein. Dette er Herrens eget verk, underfullt er det i våre øyne. Derfor sier jeg dere: **Guds rike skal bli tatt fra dere og gitt til et folk som bærer dets frukter.**”

Her så vi at Jesus sa at Guds rike skulle bli tatt fra Israels ledere og gitt til noen andre.

18. Vi minner om hva Esekiel hadde sagt før vi ser på hvem Jesus sa skulle innsettes som de nye åndelige lederne i Israel.

Esek 21:27

“Jeg legger alt i ruiner, bare ruiner. **Det er ute med landet inntil han kommer, han som har retten til det. Ham vil jeg overgi det til.**”

Legg nå merke til *hvem* som skulle begynne å herske/dømme over Israels tolv stammer:

Luk 22:28-30

“Det er **dere** [Jesu tolv disipler] som har holdt ut sammen med meg i mine prøvelser. **Og nå overdrar jeg dere riket**, likesom min **Far har overdratt det til meg**. Derfor skal **dere** spise og drikke ved mitt bord i mitt rike og **sitte på troner og herske over Israels tolv stammer.**”

19. Når skulle dette skje? Jo, når Gud skaper en ny jord!

Matt 19:28

“Jesus sa til dem: “Sannelig, jeg sier dere: Når **verden skal fødes på ny**, og **Menneskesønnen sitter på tronen i sin herlighet**, da **skal også dere** som har fulgt meg, **sitte på tolv troner og dømme Israels tolv stammer.**”

Jesus sa at evigheten tilbringes her på jorden, og profetene fortalte at det skulle skapes en ny himmel og en ny jord:

Matt 5:5

“Salige er de tålsomme, for de skal **arve jorden.**”

Jes 65:17

“Se, **jeg skaper en ny himmel og en ny jord**. Ingen skal minnes det som var, ingen skal tenke på det mer.”

MANGE JØDER UTESTENGT FRA LANDET OVERGITT TIL JESUS

20. Mange mener at jøder er Guds folk – uansett om de tror eller ikke tror, og uavhengig av hvordan de oppfører seg. De tror at deres biologiske røtter – som går tilbake til Abraham gjør dem så godt som selvskrevet til himmelriket. Jesus sa noe annet:

Matt 8:11-13

“Det skal dere vite: **Mange skal komme fra øst og fra vest** [folk fra alle andre folkeslag] og **sitte til bords med Abraham og Isak og Jakob i himmelriket**. **Men arvingene** [mange jøder] **til riket skal kastes ut i mørket utenfor, der en gråter og skjærer tenner.**” Til offiseren sa Jesus: “Gå hjem! Det skal bli som du trodde.” Og tjeneren ble frisk i samme stund.”

Luk 13:25.28-29

“Når husbonden først har reist seg og lukket døren, og dere [sagt til jøder] står utenfor og banker på og sier: “Herre, lukk opp for oss!” da skal han svare: “Jeg vet ikke hvor dere er fra.” ...Da skal dere gråte og skjære tenner, for dere skal se Abraham og Isak og Jakob og alle profetene samlet i Guds rike, mens dere selv er kastet utenfor. Fra øst og vest og fra nord og sør skal mennesker [fra alle andre folkeslag] komme og sitte til bords i Guds rike.”

BLODSBÅND TIL ABRAHAM — ABSOLUTT INGEN GARANTI!

21. Legg merke til hvordan døperen Johannes (i følge Jesus den største profet som har levd), advarte sine landsmenn mot å tro at alt var i orden bare de kunne spore sine “røtter” tilbake til Abraham:

Luk 3:7-8

“I store mengder drog folk ut til Johannes for å bli døpt av ham, og han sa til dem: “Ormeynge! Hvem har lært dere hvordan dere skal unnsnippe den kommende vredesdom? Så bær da frukt som svarer til omvendelsen. Og kom ikke og si: Vi har Abraham til far. For jeg sier dere: Gud kan oppreise barn for Abraham av disse steinene.”

Johannes kalte mange av de jødene som kom for å høre på ham for ormeynge. Altså: “Smådjevler.” (I Bibelens symbolikk er Slangen, eller Ormen, et symbol på Satan: “... den gamle slange, han som kalles djevelen og Satan...” Se Åp 12:9). Slik antydte døperen Johannes at de som ikke ville vende om var djevlelsens barn.

22. I begynnelsen av dette kurset la vi merke til at Israel-landet tilhører “Abrahams ætt.”

1 Mos 12:7

“Da viste Herren seg for Abram og sa: “Din ætt vil jeg gi dette landet.” Og der bygde Abram et alter for Herren som hadde vist seg for ham.”

Legg dessuten merke til hvilken “ætt” Jesus kom for å ta seg av:

Heb 2:16

“Det er jo ikke engler han tar seg av; men han [Jesus] tar seg av Abrahams ætt.”

I vårt neste studie skal vi se hvem som utgjør Abrahams ætt.

23. Nå skal vi over til en dialog som Jesus hadde med noen jøder som var stolt over det faktum at Abraham var deres stamfar.

Joh 8:37-44

“Jeg vet at dere er Abrahams ætt. Men dere vil drepe meg, for mitt ord får ikke rom hos dere. Jeg taler om det jeg har sett hos Faderen, og dere gjør det dere har hørt hos deres far.” “Vår far er Abraham,” sa de. Jesus svarte: “Var dere Abrahams barn, gjorde dere som Abraham. Men dere vil drepe meg – en mann som har sagt dere sannheten, som han har hørt av Gud. Det gjorde ikke Abraham. Dere gjør som deres egen far.” “Vi er ikke født i hor,” sa de. “Vi har én far, det er Gud.” Jesus svarte: “Var Gud deres far, da hadde dere elsket meg. For jeg er utgått fra Gud og er kommet til dere. Jeg er ikke kommet av meg selv, men han har sendt meg. Hvorfor skjønner dere ikke det språk jeg taler? Fordi dere ikke tåler å høre mitt ord! Dere har djevelen til far, og dere vil gjøre det deres far ønsker. Han har vært en morder fra begynnelsen og står ikke i sannheten; det finnes ikke sannhet i ham. Når han lyver, taler han ut fra sitt eget, for han er en løgner og løgnens far.”

Døperen Johannes og Jesus var samstemt: Hvis jødene ikke oppførte seg som Abraham, ville deres slektsforhold til ham ikke gagne dem. Begge sa at de åndelige lederne i Israel i bunn og grunn hadde *djevelen til far*, for de lignet ham i *væremåte*.

24. I vårt forrige studie så vi at *ondskapen skulle nå sitt mål* i Israel innen en gitt tidsramme på 490 år. Se Dan 9:24. Vi så også sist at Jesus sa til *Israels åndelige ledere* at målet snart var ved å bli fullt for deres vedkommende:

Matt 23:29-33

“Ve dere, skriftlærde og fariseere! [Israels åndelige ledere] “Dere hyklere! Dere bygger gravsteder for profetene og utsmykker gravmælene for hellige menn, og sier: Hadde vi levd i våre fedres dager, ville vi ikke ha vært med på å drepe profetene. Altså er dere selv vitner om at dere er barn av dem som myrdet profetene. *Fortsett da det fedrene begynte, inntil målet er fullt. Slanger og ormeyngel!* Hvordan kan dere unngå å bli dømt til helvete?”

Paulus var også inne på at Israels åndelig ledere var ved å fylle sitt ondskaps mål. Legg også merke til hvordan Jesus sa at denne “*vredesdommen*” skulle gjøre seg gjeldende:

1 Tess 2:14-16

“Brødre, dere har gått i samme spor som Guds menigheter i Judea, de som har sitt liv i Kristus Jesus. For dere har måttet tåle det samme av egne landsmenn som de har måttet tåle av jødene, de som drepte Herren Jesus og profetene og har forfulgt oss. De er ikke etter Guds vilje og står alle mennesker imot, fordi de *hindrer oss i å tale til hedningene*, så de kan bli frelst. *Slik fyller de sine synders mål. Men vredesdommen har til sist nådd dem.*”

Luk 21:23-24

“Stakkars dem som venter barn og dem som gir bryst i de dager! For det skal *bli stor nød i landet; vredesdommen* skal ramme dette folk. *De skal falle for sverd og bli bortført som fanger til alle folkeslag. Og Jerusalem* skal bli trådt under fot av andre folk inntil *folkeslagenes tid er forbi.*”

At mange jøder ble drept og andre spredt for alle vinder både før og etter at Jerusalem ble lagt i grus i år 70 er en kjensgjerning. Jesu forutsigelse om at “Jerusalem skal bli trådt under fot av andre folk,” holder stikk den dag i dag. Jødene råder ikke grunnen over hele Jerusalem. Tempelhøyden, der Klippemoskeen står, er et eksempel på dette. I vår tid er palestinske selvmords bomber med på å minne verden om at Jerusalem blir tråkket under fot med jevne mellomrom.

25. Jerusalem betyr ironisk nok: “Fredens by,” men freden kommer til å utebli “inntil folkeslagenes tid er forbi.” Men hvordan kan en vite at “folkeslagenes tid er forbi”? Svaret finner vi i versene som følger:

Luk 21:25-28

“Det skal vise seg *tegn i sol og måne og stjerner*, og på jorden skal folkene bli grepet av angst og fortvilelse når hav og brenning bruser. Mennesker skal forgå av redsel og gru for det som kommer over jorden. For *himmelrommets krefter skal rokkes. Da skal de se Menneskesønnen komme i skyen med stor makt og herlighet.* Men når dette begynner å skje, da rett dere opp og løft hodet, for da er deres forløsning nær.”

Folkeslagenes tid er ikke forbi all den tid disse hendelsene ikke har inntruffet internasjonalt. Folkeslagenes tid er definitivt forbi når vi ser Jesus “komme i skyen med stor makt og herlighet.”

“DEN RETTE KONGEN” — AVVIST

26. Jesus var “den rette kongen” som skulle komme. Ble han verdsatt for å være det?

Joh 19:14-15

“Det var helgaften før påske, omkring den sjette time. Pilatus sier da til jødene: “Se, her står deres konge!” Men de ropte: “Bort med ham, bort med ham! Korsfest ham!” “Skal jeg korsfeste deres konge?” spurte Pilatus. “Vi har ingen annen konge enn keiseren,” sa overprestene.”

Legg merke til at det var først og fremst Israels åndelige ledere, overprestene, som avviste Jesus som konge. Det var ikke første gang jødene avviste sin egentlige konge:

1 Sam 8:5-7

“De sa til ham: “Nå er du gammel, og sønnene dine følger ikke i dine fotspor. Sett derfor en konge over oss, en som kan styre oss! Det har jo alle de andre folkene.” Samuel syntes det var ille at de sa: “Sett en konge over oss, en som kan styre oss!” Og han bad til Herren. Men Herren sa til ham: “Lyd folket og gjør alt det de ber deg om! For det er ikke deg de har forkastet; det er meg de har forkastet og ikke vil ha til konge over seg.”

27. Jesus fortalte hvordan mange jøder kommer til å reagere når de ser ham komme på himmelens skyer.

Luk 23:27-30

“En stor folkemengde fulgte med, blant dem mange kvinner som jamret og gråt over ham. Men Jesus snudde seg mot dem og sa: “Jerusalems døtre! Gråt ikke over meg, men gråt over dere selv og deres barn. For det kommer dager da folk skal si: Lykkelige er de barnløse, de kvinner som ikke føder og ikke gir bryst! Da skal de [mange jøder] si til fjellene: Fall over oss! Og til haugene: Skjul oss!”

Legg dessuten merke til hvordan denne begivenheten blir skildret i Bibelens siste bok:

Åp 6:16

“Og de sa til fjellene og berghamrene: “Fall over oss og skjul oss for hans åsyn som sitter på tronen, og for Lammets vrede.”

28. Vi går nå til et annet aspekt som vi så i 1 Tess 2:14-15 – til emnet om forfølgelse. Jesus sa at det kom til å gjøre seg gjeldende innen Israels byer helt fram til hans gjenkomst:

1 Tess 2:14-15

“Brødre, dere har gått i samme spor som Guds menigheter i Judea, de som har sitt liv i Kristus Jesus. For dere har måttet tåle det samme av egne landsmenn som de har måttet tåle av jødene, de som drepte Herren Jesus og profetene og har forfulgt oss...”

Matt 10:23

“Men når de forfølger dere i den ene byen, så flykt til den neste! Sannelig, jeg sier dere: Dere skal ikke bli ferdig med byene i Israel før Menneskesønnen kommer.”

Israel er en misjonsmark – og vil være det inntil Jesu gjenkomst. Det er trist at man ikke skal “bli ferdig med byene i Israel før Menneskesønnen kommer.” Særlig i lys av dette:

Matt 24:14

“Og evangeliet om riket skal forkynnes i hele verden [inkludert i Israel] til vitnesbyrd for alle folkeslag, og så skal enden komme.”

Spørsmålet er: Vet vi mer om de tider og stunder som Faderen har fastsatt?

Tilrettelagt 2006 v/ Sven A. Gustavsen